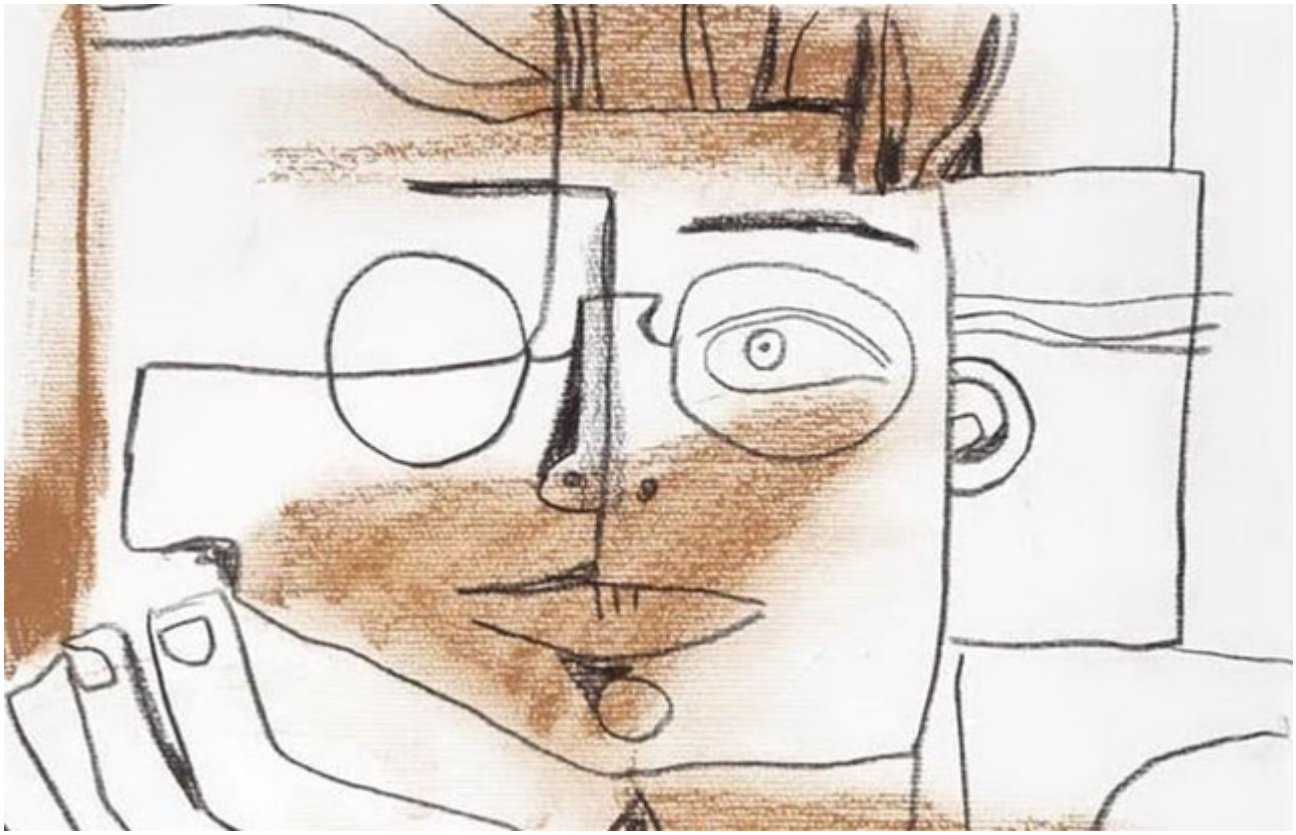
Κι επί γης ειρήνη…

written by Δημήτρης Λεβέντης | 04.01.2021

Αυτή η γκραμσιανή απόρριψη της Πρωτοχρονιάς -Oddio il Capodanno*- πρέπει κάποια στιγμή να πάψει να επαναλαμβάνεται επιτέλους μόνο παραμονάδες τ’ Άη Βασίλη.

Πρέπει να διατυπώνεται ηχηρά σε κάθε επετειακή εμποροπανήγυρη απ’ αυτές που εφηύραν Ιερατείο και η Εξουσία.

Χαλαγουίνια, Ραμαζάνια, Μπαϊράμια, Δεκαπενταύγουστοι, Χανουκά και Πουρίμια και Πεσάχια και Σάντο Σπίριτο και Σέντ Βαλεντάϊν Αθενθάο κι Ανουντσιάτες και Σέντ Πάτρικ…

Όλα αυτά δηλαδή που κατά τον ιδρυτή του PCI “…μετατρέπουν τη ζωή και το ανθρώπινο πνεύμα σε μια εμπορική επιχείρηση, με τον ωραίο τους απολογισμό, με τον ισολογισμό τους και την πρόβλεψη για το νέο διαχειριστικό έτος.

Ακυρώνουν την αίσθηση της συνέχειας της ζωής και του πνεύματος.

Καταλήγει κανείς να πιστεύει πραγματικά ότι μεταξύ των ετών υπάρχει συνέχεια, κι ότι ξεκινά μια νέα ιστορία, και βάζει κανείς στόχους, και μετανιώνει για τις αστοχίες κτλ κτλ. Αυτό είναι ένα γενικότερο σφάλμα των ημερομηνιών…”

Να προσθέσουμε πώς από το 1916 που γράφτηκε το κείμενο όλα αυτά τα υποχρεωτικά πανηγύρια έχουν εξελιχθεί σε εξωφρενικές μπίζνες που επιβάλουν “εθιμικά καθήκοντα” τεράστιων εξόδων και φυσικά κερδών και λεηλασίας της χλωρίδας και της πανίδας.

Αν προσέξει κανείς τις ημερομηνίες παρατηρεί την αλληλουχία και την χρονική αλληλοκάλυψη των κατευθυνόμενων καταναλωτικών προτάσεων ανάλογα με την εποχή την παραγωγή την ρευστότητα της αγοράς και τις μεθόδους αποβλάκωσης.

Ακόμη και χριστιανικές ρήσεις και γραφές όπως κείνο που μαθαίναμε στο σχολειό και ηταν γραμμένο σε πανώ μές τις αίθουσες σύνθημα που σάλπιζαν αγγελάκια εκατέρωθεν.

– Επί γής ειρήνη κι εν ανθρώποις ευδοκία…

έχουν απαλειφθεί εδώ και χρόνους από το εορταστικό λεξιλόγιο…

Ο όρος και η κατάσταση Ειρήνης ανάμεσα σε έθνη, φυλές, λαούς, είναι εχθρικά στην παγκοσμιοποίηση και την ιμπεριαλιστική ξιπασιά και υπεροψία…

Επειδή με απλά λόγια το ξεπέρασμα και η αποδυνάμωση του κατασκευασμένου “εθνικού” ρατσιστικού φυλετικού θρησκευτικού μίσους και της διαρκούς κατάστασης πολιορκίας οδηγεί αναπόφευκτα στη λύση της επίσης βίαια επιβεβλημένης εσωτερικής Ταξικής Ειρήνης.

Σ.Σ.:

* “Μισώ την Πρωτοχρονιά”, εφημερίδα Avanti!, 1η Ιανουαρίου 1916, στήλη «Sotto la Mole» του Αντόνιο Γκράμσι

Το κείμενο ολάκερο εδώ.